

adulatoribus & arcana revelantibus indebitè.

22. Abner strenuus dux Isbosetho iratus, pacem cum Davide quærens, fœdus initum cum isto. Regum capite 3. Venit ergo Abner ad Davidem in Hebron, ut exponeret ei mentem totius populi Israëlitici ab eo jam persuasi, ut ultrò totum regnum transferret in Davidem. Apparatus David convivium Abner, ejusque viginti sociis. Igitur cùm David dimisisset alacrem jam & amicum Abner, iste que in Regis gratiam recessisse ex aula, urbemque dimitteret, venit Joab Dux cum suis vitoribus, percussis jam Philisthæis latronibus, qui Davidis regnum excursionibus infestabant. Vix Ioab regalis domus in Hebron limina salutaverat, cùm ibi vers. 23. subditur: Nuntiatum est itaque Ioab à narrantibus: Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit.

SERMO QUARTUS.

A versu 13. usque ad 16. inclusivè.

Et congregavit nongentos falcatos currus, & omnem exercitum de Haroseth gentium ad torrentem Cison, &c.

Enucleatam breviter tactam sacri contextus partem ex libro Judicium, cap. 4. à vers. 13. usque ad 16. inclusivè, suprà in Operis nostri hujus limine reperies, quam tuo compto stilo & historiali narratione ampliare curabis. Etenim si currus falcati Sisara, diaboli phalanges designavere quondam, contra illas cum Barac duce Debora, idest Maria sanctissima, adhuc in umbra perrexit, quæ est currus Dei decies mille millibus multiplicatus, ex Andrea Creteni orat. 2. de Assumpt. unde omnis hostium Chananæorum multitudo cedit ad conspectum Barac Debboræ comitati; quia ibijam Maria pro suis in Debora prælabatur, facta divina Bellona, &c. Ave Maria.

S. I.

Virtutis in via pergentibus sæpè maligni retiacula & offendicula expandunt.

I. **H** T congregavit nongentos falcatos currus, & omnem exercitum, Iudicum cap. 4. vers. 13. Dum Barac in sacrum Thaboris verticem currit, & ejus latera suis cuncis præoccupare tentat, Sisara, diaboli & impiorum imago, ei copioso cum exercitu occurrit, ut viam in Thaboris verticem præcluderet Israëlitis. Mons

Thabor, ad quem cùm suis Barac perrexit, fuit (inquit noster Lyra) mons in quo transfiguratus fuit Christus Dominus coram Petro, Iacobo & Ioanne; est enim situs in medio campo Galilææ, tribus millibus passibus distans à Gennæareth versus Boream, ex omni parte rotundus, & æqualiter assurgens, pulcher, floridus & valde amoenus, utpote Paradisi umbra, & cœlestis gloria typus. Si enim Thabor suo nomine lumen veniens interpretatur, teste D. Hieronymo super caput 5. Osea, qui ad Thaboris culmen pergunt, in gloriam aut cœlestem tendunt contemplationem: sed quia dæmones,

assumit sexcentos currus electos, & quidam in Ægypto currum fuit, :: & persequitus est filios Israël, ut Exodi 14. vers. 7. & 8. refertur. Via deserti, via est penitentiæ & cœlestis contemplationis: locus enim desertus aprior est ad sacrificium, & ad orandum selectior. Verum diabolus cum suis asseclis & militibus, justis ac piis viris has vias præcludere curant, & bonos gressus impedire continuo prætentant. In ecclæsum, promissamque pergentibus terram, propriamque patriam in cœlesti mansione diligentibus justis offendicula apponere semper maligni satagont, ne recto tramite prægredientes electi, quæ sursum sunt quærant, aut quæ cœlestia sunt consequantur. Diabolus festinantibus viatoriis illudit, ut viam bonam quam sequuntur, dimittant, inquietabat S. Thomas Valentinus concione de S. Adelesmo. Patrocinii gratiâ ad Godoliam Judæorum præfectum veniebant octoginta viri Sichimitæ, Siloites, ac Samaritæ, ut Jerosolymæ lugerent ruinam, ejusque bustum spectarent; immò etiam ut munera & thus offerrent in domo Domini, quippè ante altare constructum in Jerusalem, in loco ubi fuerat antea Templum Domini: ait enim Jeremias capite 41. vers. 5. hæc: Venerunt viri de Sichem, & de Silo, & de Samaria octoginta viri, rasi barba, & scissis vestibus, & squalentes: & munera & thus habebant in manu, ut offerrent in domo Domini. Verum quia diabolus, aut qui illius vices gerit impius, id solùm machinatur, ut devotis ac piis viris bonum opus impedit, eoque à via veritatis & virtutis avertat; profecturos octuaginta viros in Jerusaleni, ibique Domino libamina sacra oblaturos Ismaël nequam Nathaniæ filius, decipit occurrentis in via, & à bono opere præmeditato divertens, non solùm illos excludit à Jerosolymano Templo, etiæ exciso; sed & in civitatem Masphath dolose introducit, ibique ex eis septuaginta viros interficit, ex eodem Jeremias contextu vers. 6. & 7. ubi Sanctius num. 10. sic scribit: Studebat Ismaël viros illos inducere in Masphath tanquam in rete, ut illos eo modo conficeret, quo interficerat alios. Ideo de isto Ismaële, Satanæ typo, simulque sceleratorum hominum figura, D. Gregorius Magnus lib. 1. Moral. capite 19. hæc profert: Viros ergo ad offrenda Deo munera venientes in medio

R.P. Mart. del Castillo, Paneg. Mar.

KKK 2 civitatis

civitatis interficit; quis divinis dedita operibus mentes, nisi magna se circumspetione custodiant, hoste surripiente, dum devotionis hostiam portant, in ipso itinere eridunt vitam.

3. Pitorum, ac perfectorum virorum imago, pénitentiumque dux & Rex Psaltæ à Saule insequutus, & à Doeg Idumæo, Ziphæisque viris omni in via & itinere interclusus, Justorum nomine sic psalmo 139. vers. 6. & 7. clamabat: Abscondunt superbi laqueum mihi, & funes extenderunt in laqueum: juxta iter scandalum posuerunt mihi. Loquutionibus figuratis indicat Iustorum nomine iniquorum hominum insidias, & diaboli suggestiones, quibus impii satagunt bona nostra opera confundere, & viam cælestem, virtutumque impedire trahitem. Unde D. Hieronymus legit: Juxta semitam offendiculum posuerunt. Ideo idem Psaltæ psalmo 141. vers. 4. repetit: In via hac, qua ambulabam, abscondunt laqueum mihi. Nec nominat abscondentes, quia isti adversus Iustos multi sunt, quippe dæmones, homines scelestissimi, peccata, pericula, vitia, &c. quæ omnia gradienti per viam bonam, & in cælum tendenti varia præparant offendicula. Superbus diabolus (ait Aiguanensis ibid. num. 1489.) cum suis membris justo rectè ambulanti semper insidiantur, & in omni bona actione laqueos ponere conatur. Et D. Athanasius in vita S. Antonii: Abscondit diabolus pedicam in terra, & decipulam super semitam. Et D. Augustinus cap. 16. soliloquior. inquit: Impii homines insidiantes quasi aucupes, laqueos ponentes & pedicas ad capendum alios: sicut decipula plena avibus, sic domus eorum plena dolo. Propterea pienissimus Dominus volens viam suorum planam facere, iterque eis tutissimum præparare, dæmones & impios abigens à persequitione pitorum, & simul suos Doctores & Concionatores alloquens per Isaiam cap. 57. vers. 14. clamitat imperiosè: Viam facite, præbete iter, declinate de semita, auferite offendicula de via populi mei. Quippe de semita virtutum vestro bono exemplo, consilio & doctrina offendicula removete, aditum regni cælestis aperiendo, & omne impedimentum vitiosum removendo, ut eveniat Salomonis proverbium cap. 15. vers. 19. exaratum: Via iustorum absque offendiculo. In hoc enim magna iusti vii calamitas & afflictio stat, ut cum de-

sideret viam majoris perfectionis sequi, & in semitam intrare virtutum, tunc Dominus, forsan ut illum probet, permitat hostibus animæ, sive corporis, viam salutis impedire, & cælestem illis semitam temptationum tenebris obfuscare.

4. Id probat sua querela Jobus capite 19. vers. 8. dicens: Semitam meam circumsepsit, & transire non possum, & in calle meo tenebras posuit. Inibi sic exponit Cardinalis Hugo: Semitam meam, quæ volebam transire ad gloriam, circumsepsit persequitionibus hostium. Nam isti, sive temporales sint, sive spirituales, toto conatu perquirunt nobis viam rectam impedire, & à salutis semita nos repellere. De illis etiam idem Jobus capite 30. vers. 12. & 13. inquit: Oppresserunt quasi fluctibus semitis suis, dissipaverunt itineraria mea, insidianti sunt mihi. Ex Hebræo legitur: Semitas meas cinxerunt suis oppressionibus, destruxerunt semitas meas. Summæ afflictionis calamitatem depingit ærumnarum athleta Jobus, referens hostes suos insidias & laqueos ei apposuisse in itineribus & semitis suis, per quas patienter pergere desiderabat in promissam requiem, & in Dei nostri celebriorem cultum. Instauratum Jerosolymitanum Templum invidiâ affectæ Idumæorum, & Moabitarum attendentes vicinæ gentes, præcipue Beanitæ, non tam aperto bello, quam occultis insidiis in Istrælitas continuò sævient. Isti per vias tritæ & apertas semitas pergunt, & Deum novo in altari adorare cupiunt: at gentes illæ claudere semitas, & eis præcludere vias sollicitè sæpè exambiunt, ut lib. 1. Machabæorum, cap. 5. vers. 4. sic refertur: Et recordatus est Judas malitiam filiorum Bean, qui erant populo in laqueum, & in scandalum, insidiantes ei in via. Sive nomen Bean legas per aleph. ୧୮୯, Bean, sive per ୧, ex cap. 32. Numer. vers. 3. Hebraicè & Arabicè designat vilem servum, abjectumque famulum, qui strictè dignoscit vias, & itinerantium vestigia. Talis est astutus dæmon, aut nequissimus homo, qui insidiatur in via quæ gradimur & tendimus ad cælestia, justis viris, & spiritualibus prætentans salutem æternam impedire. Semper diabolus suam exaggerat malitiam (scribit D. Paschalius lib. 5. in Matthæum,) non tam eos quos possidet, verum etiam transeuntes per viam, quæ Christus est, de hoc saculo ad patriam

patriam insectatur, incautos & inermes ut decipiatur. :: Contulerant enim (dæmones) viam veniendi ad Deum, transitum denegarant.

5. Obfirmat assertum sacer textus ejusdem nostri libri Judicum, cap. 5. vers. 6. Debora nostra sic præcincte: In diebus Sangar filii Anath, in diebus Jabel quieverunt semita: & qui ingrediebantur per eas, ambulaverant per calles devios. Quæ verba expendens Glossa Ordinaria, sic habet: Qui evisse dicuntur semita, que in diebus Sangar Ducis Israël præoccupata erant ab hostibus, & non abundebant in domum Domini ad orationem ascendere. Audiant, & attendant hujus sæculi criminosi, & nomine solum Christiani, qui ludorum occasione sodales suos à cælesti tramite retrahunt, ne verbum Dei aut sacram audiant: qui zelotypæ prætextu uxores suas, siue mulierculas concubinas avertunt à justitiae semitis, eisque Templi & Ecclesiæ præcludunt semitas, & virtutum occludunt vias. Isti similes sunt dæmonibus aut energumenis, qui habitantes in monumentis, & fœdissimis suorum viatorum sepulchris, incautos & inermes, seu simpliciter ambulantes decipiunt, eisque vias & semitas, per quas ad Deum devenire cupiunt, præcludunt, & suis infestissimis consiliis & exemplis præoccupant. Unde Cælius Lactantius Firmianus lib. 6. Institut. cap. 4. in principio, sic fatur: Est enim criminoris illius lava malorum via, qui pravis religionibus institutis, avertis homines ab itinere cælesti, & in viam perditionis inducit. Quare dicta à nobis tomo 1. super Chrysologum, sermone 16. litt. F. num. 11. & supra sermone 1. §. 3. num. 15.

§. II.

Ille ad trophæum securior exurgit, qui vera descendit humilitate ad conflictum.

6. Dexitque Debora ad Barac: Surge, hec est enim dies, &c. Descendit itaque Barac de monte Thabor, &c. Iudicium cap. 4. vers. 14. Moraliter preme duo illa verba sacri nostri contextus, Surge, scilicet o tu Barac dux meus, & notus meus: &, Descendit, nempe Barac ad præceptum suæ Imperatricis Debboræ. Porro surgere, elevate se

7.

De eodem Thaboris gloriose culmine descendit noster ductor Iesus, & in humiliem locum secedit ad turbas & reliquos suos discipulos veniens, ut Matthæi cap. 17. vers. 9. scriptum est: Et descendit itaque Barac de monte Thabor. Descendit in humiliem locum: descendit etiam & cum ipso ejus ductor Dominus, ut amplectetur & miles: & victoria adhuc non obtenta, propter abjectionem & humilitatem decantaretur ad triumphum.

KKK 3 Iesus